

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 19.10.2011
SEK(2011) 1234 lopullinen

KOMMISSION YKSIKÖIDEN VALMISTELUASIAKIRJA

Tiivistelmä vaikutusten arvioinnista

Oheisasiakirja

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

**Euroopan laajuisten energiainfrastruktuurien suuntaviivoista ja päätöksen N:o
1364/2006/EY kumoamisesta**

{KOM(2011) 658 lopullinen}
{SEK(2011) 1233 lopullinen}

1) Ongelman määrittely

Komission tiedonannossa energiainfrastruktuurien painopisteistä vuodelle 2020 ja sen jälkeen¹ vahvistetaan tarve uudistaa Euroopan laajuisia energiaverkkoja (TEN-E) koskeva politiikka ja rahoituskehys ja määritellään vuoteen 2020 mennessä toteutettavat ensisijaiset käytävät ja alueet. Lisäksi siinä ehdotetaan uutta menetelmää sellaisten yhteistä etua koskevien hankkeiden yksilöimiseksi, jotka ovat välttämättömiä näiden ensisijaisten käytävien ja alueiden toteuttamiseksi. Tiedonantoon liittyneessä vaikutusten arvioinnissa korostetaan **merkittävää muutosta investointimäärissä ja investointien toteutusaikataulussa**: vuoteen 2020 mennessä Euroopan kannalta merkittäviin sähköverkkoihin on investoitava 140 miljardia euroa, kaasuverkkoihin noin 70 miljardia euroa ja lisäksi noin 2,5 miljardia euroa hiilidioksidin siirtoinfrastruktuuriin. Tiedonannossa tuotiin myös esiin lupien myöntämiseen liittyviä esteitä.

Ongelman analysointia tarkennetaan tässä energiainfrastruktuureja koskevaan lainsäädäntöehdotukseen liittyvässä täydentävässä vaikutusten arvioinnissa.

Lupamenettelyihin ja yleisön osallistumiseen liittyvät ongelmat

Nämä ongelmat ovat keskeisiä syitä, jotka hidastavat energiainfrastruktuurihankkeiden ja etenkin sähköilmajohtojen toteuttamista. **Hallinnolliset menettelyt ovat monimutkaisia ja tehottomia** erityisesti menettelyjen organisoinnin ja eri osapuolten toimivaltuuksien osalta. Menettelyt ovat hajanaisia eikä niille ole asetettu selkeitä määräaikoja. Myös etukäteissuunnittelu ja EU:n ympäristölainsäädännön² täytäntöönpanon koordinointi on puutteellista. **Hankkeen vaikutuspiiriin kuuluvan väestön vastustuksen** taustalla ovat usein epätietoisuus hankkeen tuomasta lisäarvosta, todelliset tai oletetut ympäristö- ja maisemavaikutukset, terveys- ja turvallisuushuolet sekä yleisön ja sidosryhmien myöhäinen ja riittämätön huomioiminen.

Sääntelykehikseen liittyvät ongelmat

Nykyinen kehys ei täysin sovellu määriteltyjen Euroopan ensisijaisten infrastruktuurien täytäntöönpanoon. Tariffit ja sääntelylliset kannustimet vahvistetaan edelleen kansallisesti lyhyen aikavälin kustannustehokkuuden pohjalta ottamatta huomioon vastaavia vuoteen 2020 ulottuvia pitkän aikavälin eurooppalaisia investointihaasteita. Rajat ylittäviä hankkeita koskevat keskeiset päätökset tehdään ainoastaan kansallisten prioriteettien pohjalta. Tämä on ongelma erityisesti silloin, kun hyödyt ja kustannukset eivät jakaudu tasaisesti jäsenvaltioiden kesken ja rajat ylittäviä investointeja koskevat hyväksynnät edellyttävät monimutkaisia tai pitkäjänteisiä prosesseja.

Rahoitukseen liittyvät ongelmat

Koska investointimäärät kasvavat rajusti ja ensisijaiset energiainfrastruktuurit on toteutettava kiireellisesti vuoteen 2020 mennessä, verkonhaltijat kohtaavat merkittäviä haasteita rahoituksen saamisessa. Talouskriisi rajoittaa yritysten mahdollisuuksia saada velkapääomaa edullisin ehdoin, kun maariskit kasvavat ja luottoluokitukset heikkenevät. Nykyiset sääntely- tai omistusrakenteet heikentävät siirtoverkonhaltijoiden mahdollisuuksia houkutella uusia institutionaalisia sijoittajia. EU:n tasolla nykyinen TEN-E-ohjelma, joka rajoittuu toteutettavuustutkimuksille annettaviin avustuksiin ja josta puuttuvat riittävät riskinhallintavälineet, ei ole sopiva väline helpottamaan velka- tai pääomarahoituksen saatavuutta ja synnyttämään julkisia ja yksityisiä investointeja tulevaisuuden energiaverkkoihin.

¹ KOM(2010) 677.

² Direktiivit 2001/42/EY, 85/337/ETY, 92/43/ETY, 2009/147/EY ja 2000/60/EY.

2) Toissijaisuuskysymysten ja EU:n lisäarvon arviointi

EU:n toimivalta energia-asioissa on määritelty Euroopan unionin toiminnassa tehdyssä sopimuksessa ja erityisesti sen 194 artiklassa. Energiaverkoista määrätään perussopimuksen 170 ja 171 artiklassa. Lupien myöntämien osalta 171 artiklan 2 kohdassa määrätään, että ”yhteydessä komission kanssa jäsenvaltiot sovittavat keskenään yhteen sellaisen kansallisella tasolla harjoittamansa politiikan, jolla voi olla merkittävä vaikutus 170 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden toteuttamiseen.” Lisäksi perussopimuksen 194 artiklan 2 kohdassa määrätään, että EU voi päättää toimenpiteistä, jotka ovat tarpeen energiaverkkojen yhteenliittämisen edistämiseksi.

3) EU:n aloitteen tavoitteet

Tämän aloitteen yleisenä tavoitteena on varmistaa energiainfrastruktuurien riittävä ja viiveetön kehittäminen kaikkialla EU:ssa ja sen lähialueilla, jotta voidaan saavuttaa energiamarkkinoiden yhdentämiseen, toimitusvarmuuteen ja kestäväan kehitykseen liittyvät EU:n energiapolitiittiset tavoitteet. Erityisesti sen avulla pyritään toteuttamaan vuoteen 2020 mennessä Euroopan laajuiset ensisijaiset energiainfrastruktuurikäytävät

- sujuvoittamalla lupamenettelyjä, jotta niiden kestoa voidaan merkittävästi lyhentää yhteistä etua koskeissa hankkeissa ja jotta voidaan lisätä yleisön osallistumista tällaisten hankkeiden toteuttamiseen ja parantaa hankkeiden yleistä hyväksyttävyyttä;
- helpottamalla sähkö- ja kaasualan yhteistä etua koskevien hankkeiden sääntelyllistä kohtelua jakamalla kustannukset saavutettujen hyötyjen perusteella ja varmistamalla, että hyväksytyt tuotot vastaavat riskejä;
- vahvistamalla säännöt, joiden mukaisesti yhteistä etua koskevat hankkeet voivat saada markkinaehtoista ja suoraa EU:n rahoitustukea.

Tämä aloite korvaa nykyiset TEN-E-suuntaviivat ja täydentää Verkkojen Eurooppa -välinettä koskevaa asetusehdotusta, joka kattaa kaikki infrastruktuurialat (energia, liikenne ja televiestintä) ja jossa vahvistetaan yhteiset säännöt unionin tuen myöntämiselle sekä avustusten että uusien rahoitusvälineiden muodossa.

4) Toimintavaihtoehdot

Havaitut ongelmat kattavilla kolmella toimintalohkolla on käsitelty seuraavia toimintavaihtoehtoja:

Toimintalohko A: Lupien myöntäminen, sidosryhmien osallistuminen ja korvaukset		
Vaihtoehto A.0	Toiminnan jatkaminen nykyisellään	
Vaihtoehto A.1	Euroopan yhteiseen etuun perustuvan järjestelmän luominen	
Vaihtoehto A.2	Lupaprosessin organisointi ja keston rajoittaminen	
	Osa-alue A.2.1: Lupaprosessin organisointi	
	Alavaihtoehto A.2.1.a	Johtava viranomainen, jolla ei ole päätöksentekovaltaa kansallisella tasolla (”kevyt keskitetty palvelupiste”)
	A.2.1.b	Johtava viranomainen, jolla on päätöksentekovalta (”täysi keskitetty palvelupiste”)
	A.2.1.c	Rajat ylittävä johtava viranomainen, joka on korkein päättävä

		eurooppalainen viranomainen, ja eurooppalainen lupamenettely
	Osa-alue A.2.2: Lupaprosessin keston rajoittaminen	
	A.2.2.a	Jäsenvaltioiden velvollisuus vahvistaa määräaika kullekin yhteistä etua koskevalle hankkeelle
	A.2.2.b	Sidosryhmien alueellisen yhteistyön yhteydessä vahvistettavat oikeudellisesti sitovat määräajat
	A.2.2.c	EU:n säädöksellä vahvistetut oikeudellisesti sitovat määräajat
Vaihtoehto A.3	<i>Euroopan yhteiseen etuun perustuvan järjestelmän luominen ja lupaprosessin organisointi ja keston rajoittaminen</i>	
Toimintalohko B: Sääntely		
Vaihtoehto B.0	Toiminnan jatkaminen nykyisellään	
Vaihtoehto B.1	<i>Kustannusten jakaminen</i>	
	B.1.a	EU:n siirtotariffi
	B.1.b	Kustannusten jakaminen etukäteen
	B.1.c	Kustannusten jakaminen etukäteen ja mukauttaminen jälkikäteen
Vaihtoehto B.2	<i>Investointikannustimet</i>	
	B.2.a	Yhteistä etua koskevien hankkeiden riskeihin liittyvät kannustimet
	B.2.b	Seuraamukset ja täytäntöönpanotoimet yhteistä etua koskeville hankkeille
Vaihtoehto B.3	<i>Kustannusten jakaminen etukäteen ja yhteistä etua koskevien hankkeiden riskeihin liittyvät kannustimet</i>	
Toimintalohko C: Rahoitus		
Vaihtoehto C.0	Toiminnan jatkaminen nykyisellään	
Vaihtoehto C.1	<i>Riskinjakovälineet</i>	
Vaihtoehto C.2	<i>Riskipääomavälineet</i>	
Vaihtoehto C.3	<i>Avustusten myöntäminen hankkeiden rakentamiseen</i>	
Vaihtoehto C.4	<i>Avustusten, riskinjakovälineiden ja riskipääomavälineiden yhdistelmä</i>	

Alustavan analyysin perusteella hylättiin alavaihtoehdot A.2.1.a, A.2.1.c, A.2.2.a, A.2.2.b ja B.1.a, koska niihin sisältyviä toimenpiteitä pidettiin tehottomina tai niiden ei katsottu olevan oikeassa suhteessa niiden vaikutuksiin.

5) Vaikutusten arviointi

Jos **toimintaa jatketaan nykyisellään**, uudet infrastruktuurihankkeet, etenkin sähköhankkeet, viivästyisivät edelleen rahoitukseen, sääntelyyn ja lupien myöntämiseen liittyvien ongelmien takia. Markkinatoimijat ja jäsenvaltiot eivät ottaisi riittävästi huomioon eurooppalaisia painopisteitä. Komissio arvioi, että nykyisessä kehityksessä huomattava osa **vuoteen 2020 saakka tarvittavista noin 200 miljardin euron investoinneista jää toteuttamatta** ajoissa, mikä vaarantaa EU:n kyvyn saavuttaa energia- ja ilmastopoliittiset tavoitteensa vuoteen 2020 mennessä. Puutteelliset yhteenliitännät vähentävät mahdollisuuksia järjestelmän optimointiin, lisäävät häiriöiden riskiä ja aiheuttavat kalliita lisäinvestointeja varavoimaan ja tasapainottavaan tuotantoon. Jos TEN-E-rahoitusta ja muuta EU:n rahoitusta jatkettaisiin sellaisinaan, niillä ei juurikaan pystyttäisi vastaamaan investointihaasteeseen.

5.1. Lupien myöntäminen

VAIHTOEHTO A.1: Euroopan yhteiseen etuun perustuvan järjestelmän luominen

Tällä vaihtoehdolla odotetaan olevan keskitason myönteinen vaikutus, eli se edistää useampien hankkeiden valmistumista ajoissa kuin tilanteessa, jossa tilanne jatkuu nykyisellään. Kansalaisiin kohdistuvana vaikutuksena olisi rajallinen mahdollisuus kyseenalaistaa hankkeen tarpeellisuus lupamenettelyissä. Ympäristövaikutusten ei odoteta juurikaan kasvavan uudessa järjestelmässä nykyiseen verrattuna, koska oletuksena on, että hankkeet valmistuvat nopeammin. Hankkeiden onnistuneen toteutuksen myötä vaikutuksen ilmastotavoitteisiin odotetaan olevan voimakkaan myönteinen. Sijoittajien varmuus kasvaa ja vaikuttaa myönteisesti hankkeiden kannattavuuteen. Hallintokustannusten osalta tietyn hankemäärän käsittelyyn tarvittavien resurssien arvioidaan pienenevän noin 3 prosenttia hankkeiden toteuttajien taholla ja 12 prosenttia viranomaisten taholla.

VAIHTOEHTO A.2: Lupaprosessin organisointia ja kestoja koskevat säännöt (alavaihtoehdot A.2.1.b ”täysi keskitetty palvelupiste” ja A.2.2.c ”neljän vuoden määräaika”)

Tällä vaihtoehdolla odotetaan olevan vahva myönteinen vaikutus, ja sen avulla suurin osa hankkeista voidaan toteuttaa ajoissa. Toteutettujen hankkeiden määrä olisi suurempi kuin vaihtoehdossa A.1, mutta kaikki yhteistä etua koskevat hankkeet eivät saisi prioriteettiasemaa. Tämä vaihtoehto parantaisi merkittävästi kansalaisten mahdollisuuksia osallistua päätöksentekoprosessiin, koska johtavan viranomaisten ja/tai hankkeiden toteuttajien olisi varmistettava heidän kuulemisensa varhaisessa vaiheessa. Sääntöjen noudattamisesta aiheutuvat kustannukset olisivat suuremmat kuin vaihtoehdossa A.1. Hallintokustannuksiin kohdistuvien myönteisten vaikutusten arvioidaan olevan suuremmat tässä toimintavaihtoehdossa, sillä hallintokustannusten odotetaan vähenevän 26 prosenttia.

VAIHTOEHTO A.3: Euroopan yhteiseen etuun perustuvan järjestelmän luominen ja lupaprosessin organisointia ja kestoja koskevat säännöt

Tällä toimintavaihtoehdolla, jossa yhdistyvät vaihtoehtojen A.1 ja A.2 vaikutukset, katsotaan olevan kaikkein myönteisin kokonaisvaikutus, sillä se johtaisi lähes kaikkien tarvittavien hankkeiden valmistumiseen vuoteen 2020 mennessä, kunhan sääntelyn ja rahoituksen alalla toteutetaan asianmukaiset toimenpiteet. Ympäristövaikutukset, sosiaaliset vaikutukset työllisyyteen ja taloudelliset vaikutukset bkt:hen arvioidaan muita vahvemmiksi tässä toimintavaihtoehdossa, koska kaikki hankkeet toteutuisivat. Hallintokustannuksissa saavutettaisiin 31 prosentin säästö.

Tämän analyysin perusteella parhaana pidetty toimintavaihtoehto on A.3.

4.2. Sääntelytoimenpiteet

VAIHTOEHTO B.1: Kustannusten jakaminen

Kustannusten jakaminen etukäteen mahdollistaisi eräitä investointeja, joiden osalta toimiva kustannusten jakaminen ei olisi mahdollista nykytilanteessa, koska niiden jakautumisella markkinatoimijoiden ja loppukäyttäjien kesken olisi sosiaalisia vaikutuksia. Kansallisten sääntelyviranomaisten velvollisuudella tehdä yhteistyötä muiden jäsenvaltioiden viranomaisten ja siirtoverkonhaltijoiden kanssa odotetaan olevan vähäisiä hallinnollisia vaikutuksia.

Kustannusten jakamisesta etukäteen ja mahdollisesta mukauttamisesta jälkikäteen aiheutuvat vaikutukset poikkeaisivat edellisistä ainoastaan lopullisten taloudellisten ja jakautumisvaikutusten osalta. Vaikka tässä alavaihtoehdossa kustannukset jakautuisivat tarkemmin, se aiheuttaisi siirtoverkonhaltijoille ja ulkopuolisille sijoittajille tulojen

pienenemisriskin. Toteutuksesta voisi aiheutua ylimääräisiä hallintokustannuksia, koska siirtoverkonhaltijoiden ja kansallisten sääntelyviranomaisten olisi uudelleenarvioitava hyödyt ja neuvoteltava kustannusten jako uudelleen.

Tämän perusteella parhaana pidetty alavaihtoehto on B.1.b.

VAIHTOEHTO B.2: Investointikannustimet

Kannustimilla yhteistä etua koskeville hankkeille, joihin liittyy tavallista suurempia riskejä, olisi myönteisiä taloudellisia vaikutuksia infrastruktuurin toteuttamiseen, koska niissä otettaisiin huomioon tiettyihin investointeihin liittyvät haasteet. Tällaisen verkkotariffien lisäosan rahoitusvaikutus olisi erittäin pieni, koska tukikelpoisten investointien määrän odotetaan jäävän pieneksi, hallinnolliset vaikutukset ovat vähäiset ja siirtokustannusten osuus lopullisista energian hinnoista on pieni.

Yhteistä etua koskeviin hankkeisiin liittyvät seuraamukset ja täytäntöönpanotoimet, joilla siirtoverkonhaltijat pakotettaisiin toteuttamaan sovitut ensisijaiset hankkeet, voisivat parantaa sosiaalista hyvinvointia EU:n tasolla. Tällaiset toimenpiteet edellyttäisivät uusien toimivaltuuksien antamista kansallisille sääntelyviranomaisille. Toimenpiteet voisivat myös herättää voimakasta vastustusta siirtoverkonhaltijoiden taholta, koska taloudellinen vaikutus voisi olla negatiivinen johtuen joko siitä, että hankkeen toteuttamatta jättämisestä määrättävät seuraamukset pienentävät tuloja, tai siksi, että hankkeen toteuttaminen aiheuttaa kattamattomia lisäriskejä. Tällaisella pakollisella järjestelmällä näyttäisi siis olevan vain vähäinen lisäarvo kannustinpohjaiseen järjestelmään verrattuna.

Tämän perusteella parhaana pidetty alavaihtoehto on B.2.a.

VAIHTOEHTO B.3: Kustannusten jakaminen etukäteen ja yhteistä etua koskevien hankkeiden riskeihin liittyvät kannustimet

Tämä on parhaana pidetty vaihtoehto, koska siinä yhdistyisivät molempien parhaiksi katsottujen alavaihtoehtojen myönteiset vaikutukset ja se kattaisi suurimman määrän yhteistä etua koskevia hankkeita.

4.2. Rahoitus

VAIHTOEHTO C.1: Riskinjakovälineet

Riskinjakovälineen käyttöönotto helpottaisi pääoman saatavuutta ja mahdollisuutta käyttää uusia riskipääomavälineitä (esim. hankejoukkovelkakirjat ja takuut) edullisimmin ehdoin, mikä parantaisi hankkeiden kaupallista kannattavuutta ja helpottaisi myönteisen investointipäätöksen tekemistä. Tällainen tuki aiheuttaisi vähemmän räsytystä julkiseen budjettiin kuin suorat avustukset, ja lisäksi sen kerrannaisvaikutus olisi suuri (jopa 25-kertainen). Tämä vaihtoehto edellyttää yhteistyötä rahoituslaitosten kanssa, mikä alentaa komission hallinnollista taakkaa.

VAIHTOEHTO C.2: Riskipääomavälineet

Pääomaosakkuuksilla olisi erittäin myönteinen vaikutus taloudelliseen valmiuteen ja uusien sijoittajien houkuttelemiseen. Hankkeiden avustaminen varhaisessa vaiheessa nopeutettaisiin niiden kypsymistä, varsinkin jos ne ovat monimutkaisia ja innovatiivisia ja niihin osallistuu monia sidosryhmiä. EU:n talousarviolla olisi suuri vipuvaikutus, ja kerrannaisvaikutus voisi olla 1–10-kertainen. Investointien ulkoistaminen rahoituslaitoksille aiheuttaisi merkittäviä resurssitarpeita näissä laitoksissa.

VAIHTOEHTO C.3: Avustusten myöntäminen hankkeiden rakentamiseen

Avustuksilla olisi suuri myönteinen taloudellinen ja sosiaalinen vaikutus ja ne tukisivat sellaisten yhteistä etua koskevien hankkeiden toteuttamista, joiden kehittämiseen pelkät markkinavoimat tai sääntely eivät riitä. Ne lieventäisivät myös verkkotariffeihin kohdistuvia vaikutuksia. Avustukset kohdennettaisiin niihin yhteistä etua koskeviin hankkeisiin, jotka ovat erityisen tärkeitä vuodelle 2020 asetettujen energia- ja ilmastopoliittisten tavoitteiden sekä sisämarkkinoita ja toimitusvarmuutta koskevien unionin tavoitteiden saavuttamiseksi. Hallinnollinen vaikutus riippuu suoraan hankkeiden määrästä ja niiden tukemiseen käytettävissä olevan EU:n talousarvion suuruudesta.

VAIHTOEHTO C.4: Avustusten, riskinjakovälineiden ja riskipääomavälineiden yhdistelmä

Tässä vaihtoehdossa yhdistyvät vaihtoehdot C.1, C.2 ja C.3, joten siinä yhdistyisivät myös yksittäisten vaihtoehtojen myönteiset vaikutukset. Markkinapohjaisten välineiden (C.1 ja C.2) ja suoran rahoitustuen (C.3) yhdistelmä johtaa myös synergioihin ja tehokkuushyötyihin, koska kunkin hankkeen erityisiin riskeihin voitaisiin tarjota joustavasti kustannustehokkain ratkaisu.

Tämän perusteella parhaana pidetty vaihtoehto on C.4. Se vastaa EU:n tulevaa talousarviota koskevia ehdotuksia, jotka Euroopan komissio esitti 29. heinäkuuta 2011, ja on täysin linjassa ehdotetun Verkkojen Eurooppa -välineen kanssa.

6) Vaihtoehtojen vertailu ja vaikutusten arvioinnin lopulliset päätelmät

Analyysin perusteella vaikutusten arvioinnissa esitetään seuraavat **parhaana pidetyt vaihtoehdot**: 1) Euroopan yhteiseen etuun perustuvan järjestelmän luominen, täysi keskitetty palvelupiste ja neljän vuoden määräaika yhteistä etua koskeville hankkeille; 2) rajat ylittävä kustannusten jakaminen etukäteen ja yhteistä etua koskevien hankkeiden riskisidonnaiset kannustimet; ja 3) avustusten, riskinjakovälineiden ja riskipääomavälineiden yhdistelmä. **Yksikään näistä vaihtoehdoista ei yksin riitä tarvittavien investointien toteuttamiseen**, vaan se edellyttää parhaana pidettyihin vaihtoehtoihin liittyvien poliittisten toimien koordinoitua.

Yleisesti ottaen ympäristöön, yksittäisiin kansalaisiin ja tariffeihin kohdistuvat kielteiset vaikutukset kumoutuvat suurelta osin Euroopan laajuisten verkkojen toteuttamisesta saatavilla hyödyillä. Näin EU voi saavuttaa EU:n tasolla sovitut energia- ja ilmastotavoitteet, etenkin uusiutuvien energialähteiden osuuden kasvattamisen 20 prosenttiin ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisen 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä. Riittävä infrastruktuuri helpottaa myös sähkön ja kaasun sisämarkkinoiden täydellistä yhdentämistä ja luo uusia mahdollisuuksia järjestelmän optimointiin ja tehostamiseen, lisää kilpailua ja parantaa loppukäyttäjien valinnanmahdollisuuksia ja vaikuttaa siten alentavasti energian hintoihin. Toimenpidekokonaisuus parantaa myös energiansaannin varmuutta, koska toimituslähteet, reitit ja toimittajat monipuolistuvat ja järjestelmän vakaus paranee. Toimenpiteet parantavat myös verkkojen turvallisuutta ja kykyä sietää ilmastomuutosta.

Kaikella tällä on merkittävä myönteinen kokonaisvaikutus bkt:hen ja työllisyyteen, kuten vuoden 2010 vaikutusten arvioinnissa jo todetaan (0,42 prosentin kasvu ja 410 000 uutta työpaikkaa perusskenaarioon verrattuna vuosina 2011–2020).

Seuraavassa taulukossa esitetään tiivistelmä kaikkien vaihtoehtojen ja alavaihtoehtojen vaikutuksista.

Vaihtoehdot	Taloudelliset sosiaaliset vaikutukset	ja Ympäristö- vaikutukset	Muut vaikutukset
A.1	+	=	Oikeudellinen toteutettavuus: -
A.2	++	+	Oikeudellinen toteutettavuus: -
A.3	+++	++	Oikeudellinen toteutettavuus: -
B.1	++	+	Hallinnollinen: -
B.2	++	+	Tariffivaikutus: -
B.3	+++	++	Hallinnollinen ja tariffivaikutus: -
C.1	+++	+	
C.2	++	+	Hallinnollinen: -
C.3	+++	++	Hallinnollinen: -
C.4	+++	++	Hallinnollinen: - Tariffi: +
A.3 ja B.3 ja C.4	+++	+++	Oikeudellinen, hallinnollinen: - Tariffi: +

Tiivistelmä vaikutuksista (= sama kuin perustaso; + – +++ parannus perustasaan verrattuna; - - - - heikennys perustasaan verrattuna)